

תענית כח. (שורה ראשונה) כט. (שורה ראשונה)

ביאורים

הלל בר"ח - בראש חודש אומרים הלל לא מעיקר הדין אלא כדי להעניק ליום ציביון מיוחד. בזמן הגמרא בארץ ישראל ככל הנראה לא אמרו כלל הלל. כיום כל העדות נוהגים לקרוא בראש חודש הלל בדילוג. המחלוקת היא האם יש לברך עליו (כך נוהגים האשכנזים) או שאין לברך עליו (וכך נוהגים רוב הספרדים).

כיצד נוסד 'זמן עצים'?

כשעלו בני הגולה לא היו עצים בלשכה - עמדו משפחות מסויימות ותרמו עצים. כהוקרה על כך תיקנו שימים אלו יהיו מיוחדים לאותן משפחות להביא עצים.

קריאת התורה במעמדות:

שחרית [וכן מוסף]:
קוראים מתוך ספר תורה.

מנחה:
ת"ק: החזן קורא בעל-פה.
ר' יוסי: כל הציבור קורא בעל-פה.

ציטוט מהמשנה

בני גונבי עלי ובני קוצעי קציעות:
אנשים כשרים ויראי חטא שעקפו (באמצעות עלי וקציעות) את גזירת המלכות שלא להביא עצים למערכה וביכורים לירושלים.

ט"ו אב: יום העצים של בני זתוא בן יהודה ועמהם כהנים ולוים וכל מי שטעה בשבטו, ובני גונבי עלי ובני קוצעי קציעות.

ההלל שבראש-חודש הוא רק מדרבנן, לכן מדלגים ולא גומרים בו את ההלל.

ימים שבהם גומרים את ההלל:

- 8 ימי סוכות.
- 8 ימי חנוכה.
- י"ט ראשון של פסח.
- שבועות.

איזה מעמד נדחה ביום שיש בו מוסף?

הדעה הראשונה במשנה: מוסף, מנחה, נעילה.
הדעה השנייה במשנה: מוסף, מנחה.
ר' יוסי (בברייתא): מוסף.

ציטוט מהמשנה

5 דברים שאירעו ב-ל"ז תמוז:

- נשתברו הלוחות.
- בטל התמיד (מסורת).
- הבקעה העיר.
- שרף אפסטמוס את התורה (מסורת)
- והעמיד צלם בהיכל.

ב-ז' סיון משה עלה להר לקבל את הלוחות ושהה שם 40 יום (עד י"ז תמוז) וכשירד שבר את הלוחות.

רק בבית המקדש השני.
אך בבית המקדש הראשון העיר הבקעה ב-ט' תמוז.

המקור: "ולאצת הוסר התמידי ולאתת שקולא מלמ".